

SPOLEČENSTVÍ VDOV A VDOVCŮ

„Proto budu soudit každého z vás podle jeho cest, je výrok Hospodina. Obrátte se a odvrátte se ode všech svých nevěrností, jichž jste se dopouštěli. Obnovte své srdce a svého ducha“ (srov. Ez 18, 30-31).

„Toto praví Hospodin zástupů: Obrátte se ke mně, a já se obrátím k vám“ (Zach 1, 3).

Toto praví Hospodin: „Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se na stezky věčnosti: Kde je ta dobrá cesta? Vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid“ (Jer 6, 16).

„Přikázal jsem jim jedině toto: Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, chod'te po všech cestách, jak jsem vám přikázal a povede se vám dobře“ (Jer 7, 23).

„Obrátte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není“ (Iz 45, 22).

Společenství vdov a vdovců se obrací ke všem, kteří v tento první čtvrtek v měsíci říjen opět najdou chvíli na modlitbu za nová kněžská povolání. Bohužel, za poslední měsíc zemřel další kněz ve věku 56 let. Vrátili jsme se do doby, kterou jsme prožívali letošní jaro. Určitě si pamatujeme, jak moc potřebujeme duchovní slovo našich kněží, jejich službu. Kdy toto těžké období skončí, neví nikdo, ale naději na vyslyšení našich modliteb máme všichni. Věřme; to je Boží výzva. Dokonce nám ukazuje cestu, jak dojít k vyslyšení a spáse.

Slova velkého starozákonního proroka Izaiáše nás i dnes učí, jak dojít k vyslyšení. Chce po nás obrácení, denní obnovu myslí. Žijeme ve složité době nejen vlivem koronaviru. Ze všech stran nás zaplavují informace, rady a návody, co máme dělat, jak žít a co dělat, abychom byli šťastní. Bohužel, k trvalému pokoji a radosti tato cesta nevede.

„V obrácení a ztišení je naše spása“ (Iz 36,15). Co znamená toto obrácení pro mě? Otcové pouště nás učí, že je to především změna ve smýšlení, obrácení se od zaběhnutých myšlenkových pochodů k novým. K myšlenkám, které vycházejí z Ducha Ježíšova, svěžím, plným radosti, naděje, hluboké odevzdanosti a vděčnosti. Ty mi pak ukáží, co bych mohl v životě obnovit, jak se vymanit z té záplavy vyčerpávajících myšlenek, které nám tak často ztěžují život, berou energii. Jak ukáznit svou nepokojnou mysl a nenechat se vláčet dotěrností a našeptáváním Božího nepřítele? Je jediná cesta – pozvat do svých modliteb našeho Pána Ježíše Krista. On mi ukáže, jak se uprostřed vnějšího hluku ztišit a zaslechnout jeho tichý hlas. On mě dovede do jeho blízkosti pokoje a lásky. On mi připomene, proč vlastně žiji – abych miloval a byl milován. Ta láska pramení z jeho srdce. On mi ukáže cestu, která vede k tomuto prameni.

„Ježíši, možná tomu obrácení nerozumím. Chodím přece pravidelně do kostela, modlím se, snažím se konat dobro, pomáhám. Ty víš také, že často někde uvnitř prožívám smutek, nenaplnění, únavu. Jako bys mě volal k něčemu vznešenějšímu, hlubšímu. Uchovej mi, prosím, tuto touhu po tom vzdáleném. Dej mi prožít celou svou bytostí dotek tvé lásky a pokoje. Odevzdávám ti vše, co zatemňuje můj život, co mi bere pokoj a radost (spory v rodině, v zaměstnání, neodpuštění, nenaplněné touhy, nemoc, ztracený vztah...)“

Uvedení do první modlitby dne:

„Otevři, Bože, má ústa, ať chválím tvé svaté jméno; očist' mé srdce a zbav mě povrchních, špatných a nevhodných myšlenek; dej světlo mému rozumu a sílu mé vůli, ať se tuto modlitbu církve modlím důstojně, pozorně a zbožně, abych u tebe dosáhl vyslyšení. Skrze Krista našeho Pána. Amen.